

[Poul Erik Dyrlund]

vi står nu med en dagsorden, og dér har vi altså for vores vedkommende valgt at sige, at vi vil undlade at stemme til den af SF foreslåede dagsorden.

I øvrigt kan jeg konstatere, at vi lige har afsluttet forhandlingen om regeringens redegørelse over, hvordan status på arbejdsmiljøområdet er. Redegørelsen viser, at der på en række områder er behov for, at der gøres en forbedret indsats, ligesom der er behov for nye initiativer.

Det er værd at bemærke, at regeringen lægger op til en mere offensiv arbejdsmiljøindsats. Ca. 43.000 arbejdsulykker og 15.000 arbejdsskadeanmeldelser i 1992 – skader, som koster milliardbeløb – siger alt om, at det er der også behov for. I den anledning er det værd at bemærke, at alle prognoser siger, at langfra alle ulykker eller skader bliver anmeldt.

Jeg vil godt her benytte lejligheden til at rette en misforståelse fra formiddagens debat. Debatten gik lidt på, at man ligesom forsøgte at decimere disse 43.000 arbejdsulykker. Der er ingen som helst grund til at decimere dette tal. Der er tale om 43.000 konkrete arbejdsulykker, og det er lidt af en misforståelse, når man siger, at kun en del af dem har haft konsekvenser.

Dér, hvor man kan tale om måske at diskutere tallet, er i spørgsmålet om de 15.000 arbejdsskadeanmeldelser, som konkret har udmøntet sig i 4.500 erstatningssager, men dér skal man huske på, at i den forbindelse ligger der som sagt en lang række sager, rygskader osv., som endnu ikke er færdigbehandlet.

Så den misforståelse synes jeg vi skal have ud af verden. De 43.000 ulykker, vi her taler om, er konkrete ulykker.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe hilser i øvrigt med tilfredshed, at regeringen fortsat satser på, at aktørerne, arbejdsmarkedets parter, skal spille en central rolle på vejen frem mod målet: et sikkert, sundt arbejdsmiljø år 2005. Det er en klog disposition at udarbejde en 10-årig handlingsplan, en plan, hvor aktørerne ansvarliggøres for en række delmålsætninger, som undervejs skal udarbejdes og iværksættes. Den samordnede indsats giver på lang sigt det bedste resultat, hvad enten der er tale om det nationale arbejdsmiljø eller arbejdsmiljøet i de 12 EU-medlemslande.

En sådan handlingsplans fornemste målsætning må være specifikt at nedbringe antallet af arbejdsulykker og arbejdsbetingede lidelser. Herunder bør der som noget nyt mere omfattende tages hul på arbejdet med at forbedre det psykiske arbejdsmiljø, så vi undgår, at folk pådrager sig psykiske skader på arbejdet.

Sådanne målsætninger nås kun ved et intensivt forebyggende arbejde generelt og i særdeleshed rettet mod de mindre og små virksomheder. Bedriftssundhedstjenestens rolle i dette arbejde kan blive helt central, hvis vi politikere og arbejdsmarkedets parter i et samspil definerer bedriftssundhedstjenestens rolle og indsats som en offensiv indsats.

Først og fremmest skal der sættes ressourcer ind på at sikre, at alle virksomheder, der rettelig burde være omfattet af bedriftssundhedstjenesten, nu også er det. Dernæst må målsætningen være, at alle virksomheder tilsluttes bedriftssundhedstjenesten.

For at sikre, at bedriftssundhedstjenesten kan spille en central rolle i den forebyggende indsats, bør det overvejes at give bedriftssundhedstjenesten ret til opsøgende arbejde under en form og efter retningslinjer fastsat på en sådan måde, at den enkelte bedriftssundhedstjenestes bestyrelse, altså arbejdsmarkedets parter, rent praktisk har indflydelse på, hvordan arbejdet i praksis udføres.

Bedriftssundhedstjenesten kan ikke løfte den forebyggende opgave alene. Sikkerheds- og sundhedsarbejdet på den enkelte virksomhed skal udvikles og udbygges. Derfor konstaterer den socialdemokratiske gruppe da også med tilfredshed, at der skal sættes mere skub på forskning og udvikling i arbejdsmiljøet og på områder, hvor indsatsen endnu ikke er tilstrækkelig veldokumenteret. Resultaterne skal bruges til forbedring af arbejdsmiljøet på den enkelte virksomhed, men også stilles til rådighed for arbejdsmiljøarbejdet i EU.

Et vigtigt led i det forebyggende arbejde og det daglige sikkerheds- og sundhedsarbejde på virksomheden er oplagt, at de mennesker, der skal beskæftige sig med arbejdsmiljøet og i nogle tilfælde virksomhedens nære ydre miljø, er i stand til at løfte den opgave. Derfor er det vigtigt, at de besidder den nødvendige viden og indsigt for at kunne deltage i dette arbejde. Den obligatoriske 32-timers-undervisning af sikkerhedsrepræsentanterne er ikke tilstrækkelig. Det foreligger der mange udsagn om.